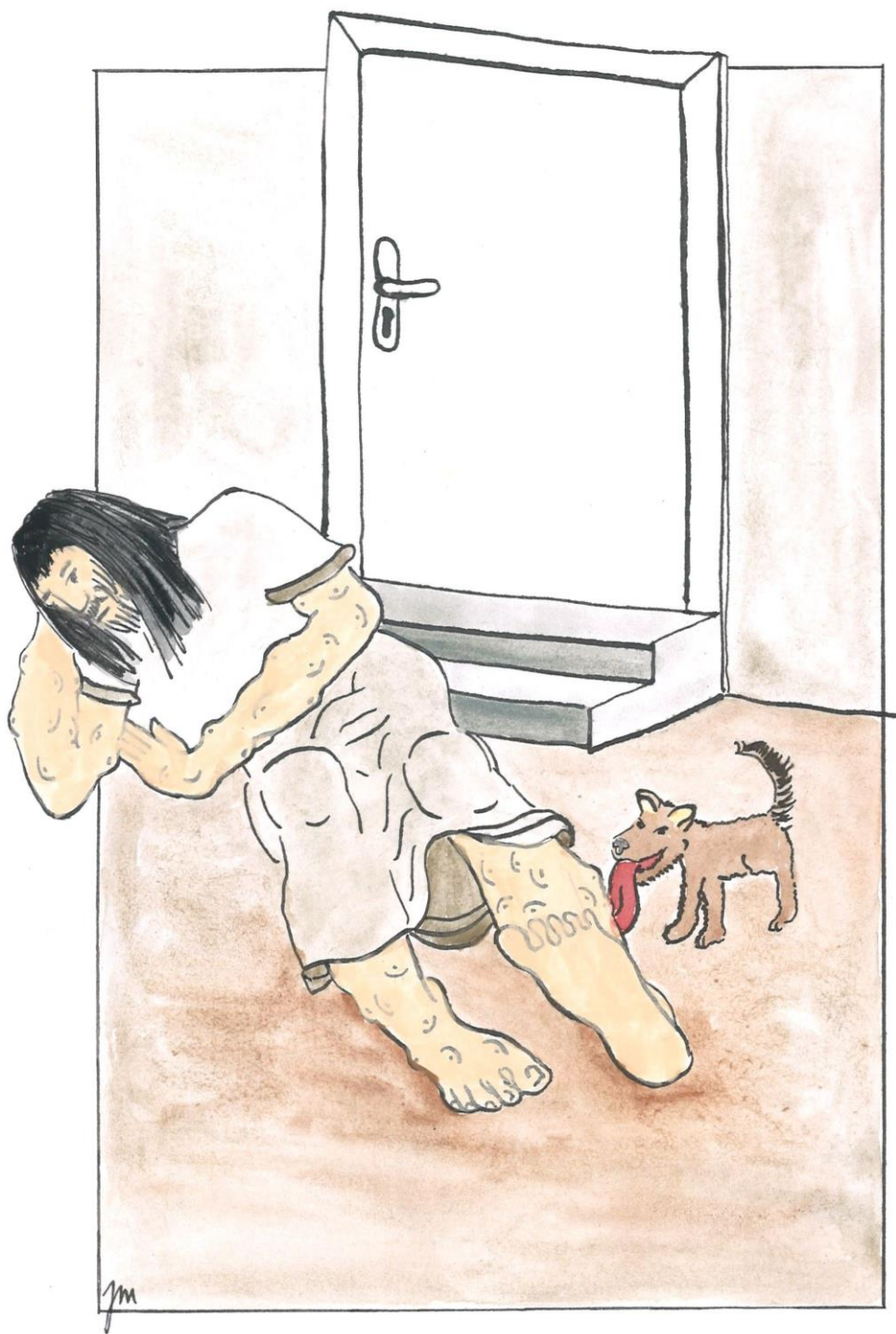
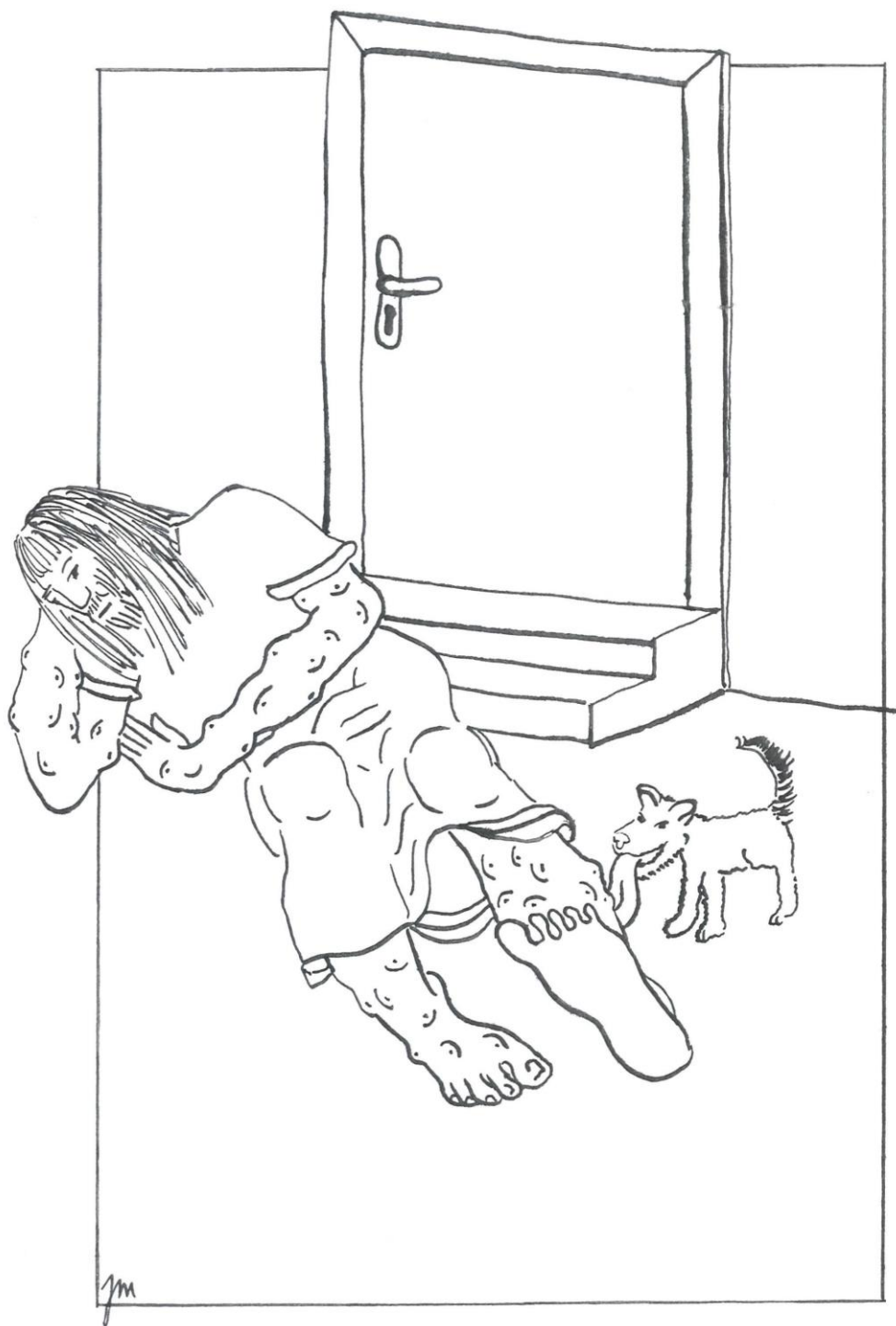

**Synu, uvědom si, že ty ses měl dobře už zaživa,
Lazar naproti tomu špatně. A nyní se on raduje,
a ty zakoušíš muka.**

**Synu, uvědom si, že ty ses měl dobře už zaživa,
Lazar naproti tomu špatně. A nyní se on raduje,
a ty zakoušíš muka.**

26. NEDĚLE V MEZIDOBÍ CYKLU C

Evangelium (Lk 16,19-31)

Ježíš řekl farizeům: „Byl jeden bohatý člověk, oblékal se do šarlatu a kmentu a každý den pořádal skvělou hostinu. U jeho dveří lehal jeden žebrák – jmenoval se Lazar – plný vředů a rád by utišil hlad aspoň z toho, co padalo z boháčova stolu; a (ještě k tomu) přicházeli psi a lízali mu vředy. Žebrák umřel a andělé ho odnesli do Abraháмова náručí. Pak umřel i boháč a byl pohřben. V pekle v mukách zdvihl oči a viděl z dálky Abraháma a v jeho náručí Lazara. A zvolal: `Otče Abraháme, slituj se nade mnou a pošli Lazara, ať omočí aspoň koneček prstu ve vodě a ovlaží mi jazyk, protože zakouším muka v tomto plamenu.` Abrahám však odpověděl: `Synu, uvědom si, že ty ses měl dobře už zaživa, Lazar naproti tomu špatně. A nyní se tu on raduje, a ty zakoušíš muka. A k tomu ke všemu zeje mezi námi a vámi velká propast, takže nikdo nemůže přejít odtud k vám, i kdyby chtěl, ani se dostat od vás k nám.` (Boháč) řekl: `Prosím tě tedy, otče, pošli ho do mého otcovského domu. Mám totiž pět bratrů, ať je varuje, aby se také oni nedostali do tohoto místa muk.` Abrahám odpověděl: `Mají Mojžíše a Proroky, ať je uposlechnou!` On však odporoval: `Ne, otče Abraháme! Ale když k nim někdo přijde z mrtvých, pak se obrátí.` Odpověděl mu: `Jestliže neposlouchají Mojžíše a Proroky, nedají se přesvědčit, ani kdyby vstal někdo z mrtvých.`“

K POROZUMĚNÍ TEXTU

Ježíš řekl farizeům: Byl jeden bohatý člověk, oblékal se do šarlatu a kmentu a každý den pořádal skvělou hostinu. U jeho dveří lehal jeden žebrák – jmenoval se Lazar – plný vředů a rád by utišil hlad aspoň z toho, co padalo z boháčova stolu; a (ještě k tomu) přicházeli psi a lízali mu vředy. Lazar a boháč jsou dvě protikladné postavy. Obě žijí „ve dvou rozdílných světech“, jak zde na zemi, tak na onom světě. Nikdy spolu nemluví, vždycky jsou od sebe oddělené: nejprve branou, pak nepřekonatelnou propastí. Avšak jsou především oddělené neschopností vyjít jeden druhému vstříc: nejprve boháč může, ale nechce jít k Lazarovi. Jedním z přítomných témat je tedy „překonání prahu svého domu“, svého společenského postavení. Boháč nebyl schopný překročit práh svého domu, a tak vznikla propast už v tomto životě, která zůstala natrvalo a stala se nepřekonatelnou. Tento člověk však udělal mnohem zásadnější chybu: uvězněn ve svém blahobytu a pohodlí nepřekročil své lidské záměry a tužby, neměl odvalu překročit své „lidské“ plány a přijmout plány Boží vyjádřené v „zákonu a prorocích“.

Žebrák umřel a andělé ho odnesli do Abraháмова náručí. Pak umřel i boháč a byl pohřben. V pekle v mukách zdvihl oči a viděl zdálky Abraháma a v jeho náručí Lazara. A zvolal: 'Otče Abraháme, slituj se nade mnou a pošli Lazara, ať omočí aspoň koneček prstu ve vodě a ovlaží mi jazyk, protože zakouším muka v tomto plamenu.' Abrahám však odpověděl: 'Synu, uvědom si, že ty ses měl dobře už zaživa, Lazar naproti tomu špatně. A nyní se tu on raduje, a ty zakoušíš muka. A k tomu ke všemu zeje mezi námi a vámi veliká propast, takže nikdo nemůže přejít odtud k vám, i kdyby chtěl, ani se dostat od vás k nám.' Lazar je funkční postavou, nikdy nemluví a nejedná: je zcela statickou a pasivní postavou. Nekoná nic dobrého, aby si zasloužil být v blízkosti Abraháma: na něm se ukazuje Boží štědrost, která dává zdarma. Pomocí této funkční postavy je možné rozpoznat i slepotu a tvrdost boháčova srdce, které nedokáže dávat. Boháč je skutečnou postavou: jedná, vstupuje do rozhovoru s Abrahámem.

Prosím tě tedy, otče, pošli ho do mého otcovského domu. Mám totiž pět bratrů, ať je varuje, aby se také oni nedostali do tohoto místa muk.' Abrahám odpověděl: 'Mají Mojžíše a Proroky, ať je uposlechnou!' On však odporoval: 'Ne, otče Abraháme! Ale když k nim někdo přijde z mrtvých, pak se obrátí.' Odpověděl mu: 'Jestliže neposlouchají Mojžíše a Proroky, nedají se přesvědčit, ani kdyby vstal někdo z mrtvých.' Na konci se pozornost přesouvá na bratry onoho boháče. Je to tedy podobenství pro bohaté, pro ty, kdo zanedbávají chudé a zakládají si na „původu od Abraháma“. Ten však nepřináší automaticky po smrti spásu. Ke spáse je nutné poslouchat Písmo. Téma poslouchání je totiž vrcholem celého příběhu. Naslouchání podobenství odkazuje na po-slouchání Písma. Text ukazuje také na důležitost poslouchání Slova: následky neposlechnutí by byly fatální. Naslouchat a poslouchat Boží slovo (tj. nejen slyšet, ale i uvést v čin) je cestou ke spáse, jak říká Abrahám na konci podobenství. Neuvádí se odpověď a reakce pěti bratrů: podobenství má otevřený konec a čtenář má odpovědět.

Bylo by tedy zavádějící redukovat toto podobenství jen na výzvu k milosrdenství a soucitu vůči chudým. Tato myšlenka jistě je obsažena v našem příběhu, ale není tím hlavním a stěžejním poselstvím. A že není hlavní myšlenkou milosrdenství, nýbrž naslouchání Božímu slovu, můžeme potvrdit i tím, že Abrahám ukazuje jako cestu ke spáse pro oněch pět bratrů právě naslouchání Božímu slovu, a ne milosrdenství. A koneckonců Abrahám nikde nevytýká onomu boháčovi nedostatek slitování. „Milosrdenství“ je jistě obsaženo v tomto příběhu, ale jen jako vedlejší myšlenka: nejdůležitější je naslouchat Božímu slovu, které samozřejmě obsahuje i výzvy k lásce vůči chudým.

SHRNUTÍ

Bylo by svůdné redukovat toto podobenství jen na výzvu k milosrdenství a soucitu vůči chudým. Tato myšlenka jistě je obsažena v našem příběhu, ale není tím hlavním a stěžejním poselstvím. Ten je vyjádřen v samotném závěru – „ať poslouchají Mojžíše a proroky“. Závěr nějakého textu totiž často obsahuje „klíč k pochopení“, a tak je tomu i v tomto případě.

VÝZVA NA TÝDEN

Zamysleme se

Mladší:

V našem příběhu je první člověk vykreslen jako opravdu bohatý, ale i hodně společenský člověk – jistě měl mnoho přátel, které zval na své každodenní hostiny. Když ale otvíral dveře svým hostům, vždy uviděl žebráka, a přesto s ním neměl soucit a nedal mu nic k jídlu. Stává se to i nám: někdo vedle nás si třeba stěžuje nebo je smutný a my si toho nevšimneme. I my si máme všimnout víc nejbližších lidí, jestli někdo něco nepotřebuje.

Starší:

Na bohatém člověku v našem příběhu vidíme několik zajímavých věcí: za prvé má rád kolem sebe společnost (na hostinách neseděl sám), za druhé si neumí odpočinout od požitků (hostiny pořádá každý den), za třetí je slepý k bídě druhých, za čtvrté nemá jméno. Proč nemá jméno a žebrák ano? Možná proto, že jeho zaslepenost majetkem je tak velká, že se stala jeho jménem – „boháč“. Zato žebrák z pohledu věčnosti se stává sám sebou a své jméno zachraňuje. Jak bychom se asi jmenovali z pohledu věčnosti my?

Zkusme si

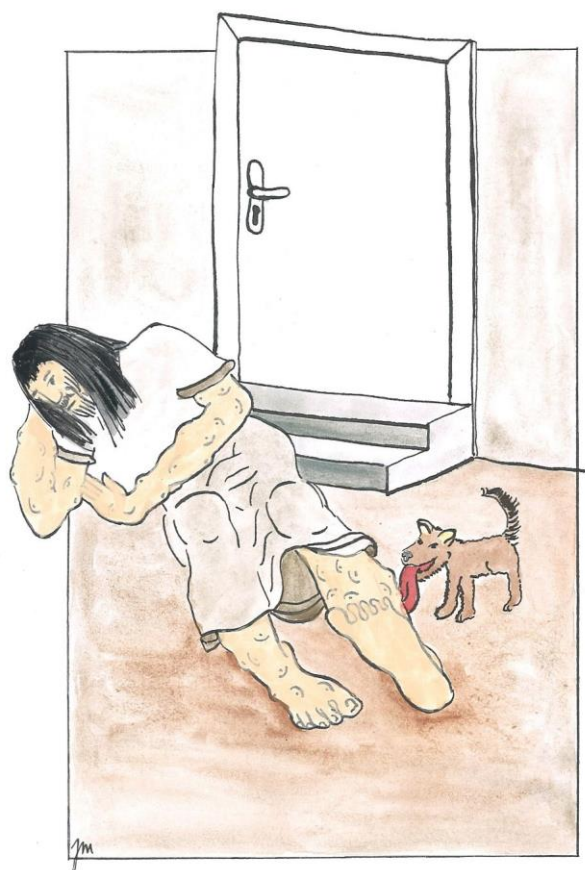
Mladší / Starší

Dnešní příběh evangelia je natolik známý, že se dostal i do obecného úsloví „ležet jako lazár“. Víte, co to znamená? Znáte někoho, pro koho by se toto označení hodilo? Můžete pro něj například udělat něco, aby mu bylo lépe?

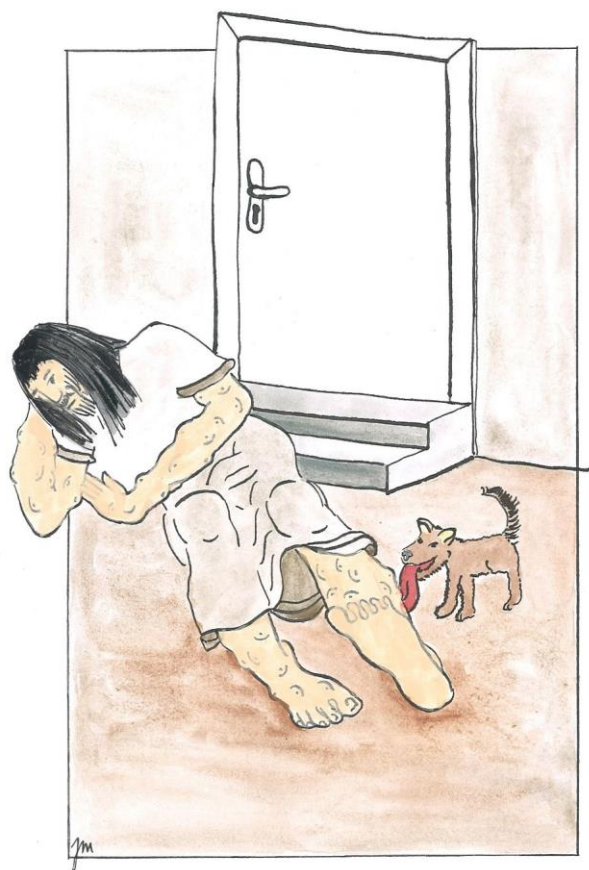
Boháč z evangelia toužil pro troše vody, ale nemohl ji dostat. Ve skupině si můžeme vyzkoušet obratnost a rychlost na hře „transport vody“. Hráči si sednou kolem stolu. První hráč má plný hrníček vody a lžičku, poslední prázdný hrníček. První nabere lžičku vody a podá ji sousedovi. Takto se voda podává dokola a poslední hráč ji nalije do hrníčku; lžičku pak podá opět prvnímu hráči. Kolik vody dokáže skupina přemístit za předem daný časový úsek? Jak dlouho bude trvat přemístit všechnu vodu?

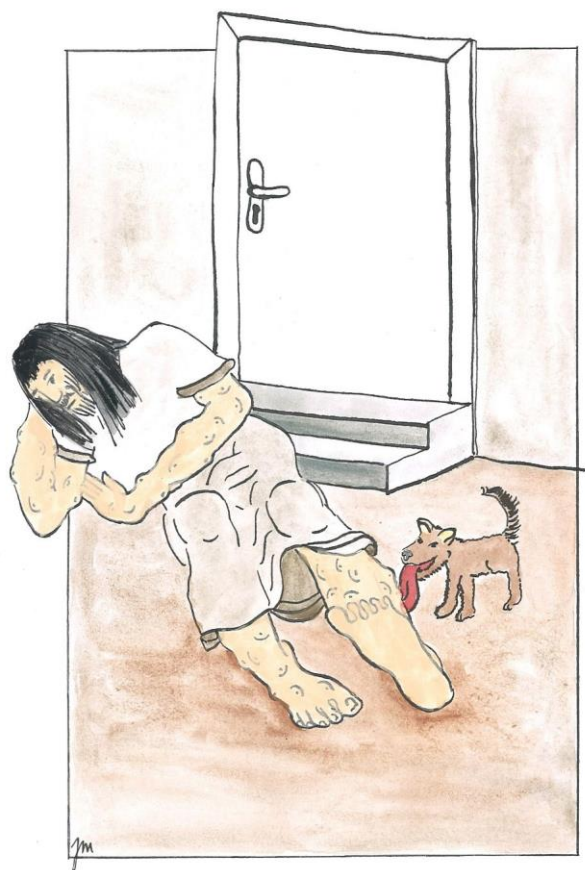
26. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 16,19-31

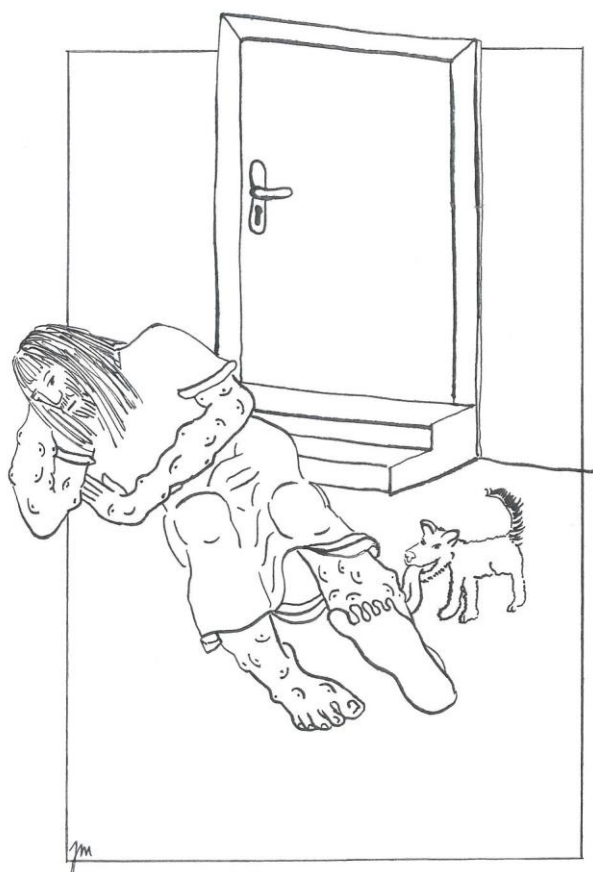
26. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 16,19-31

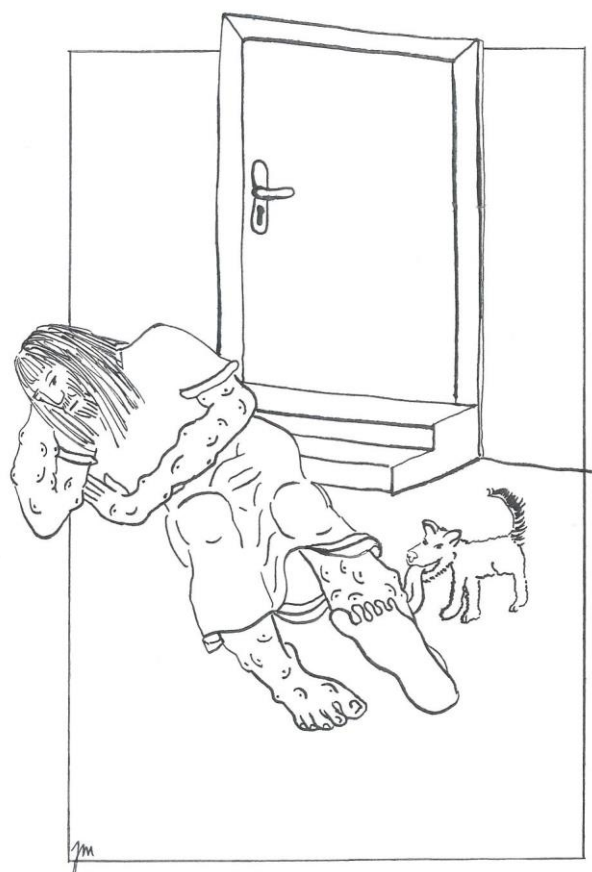
26. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 16,19-31

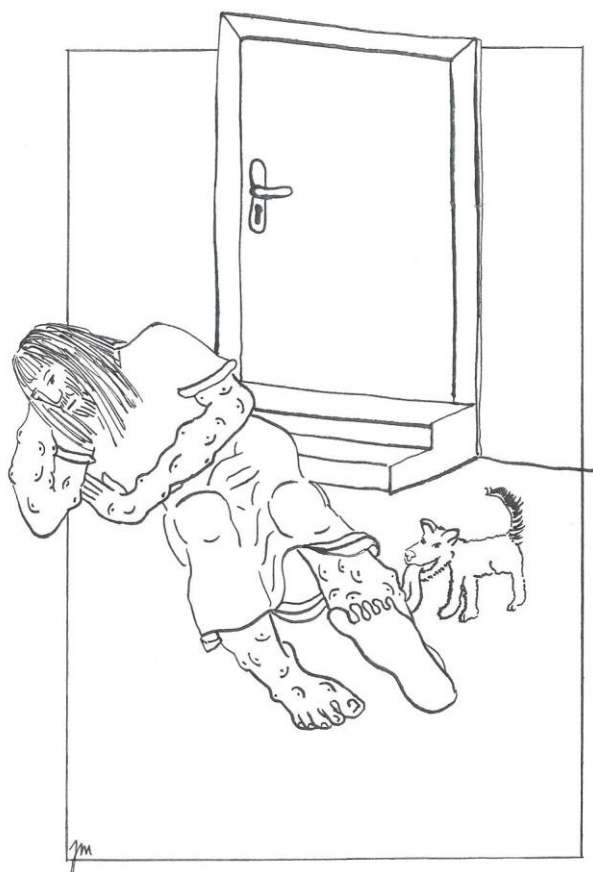
26. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 16,19-31

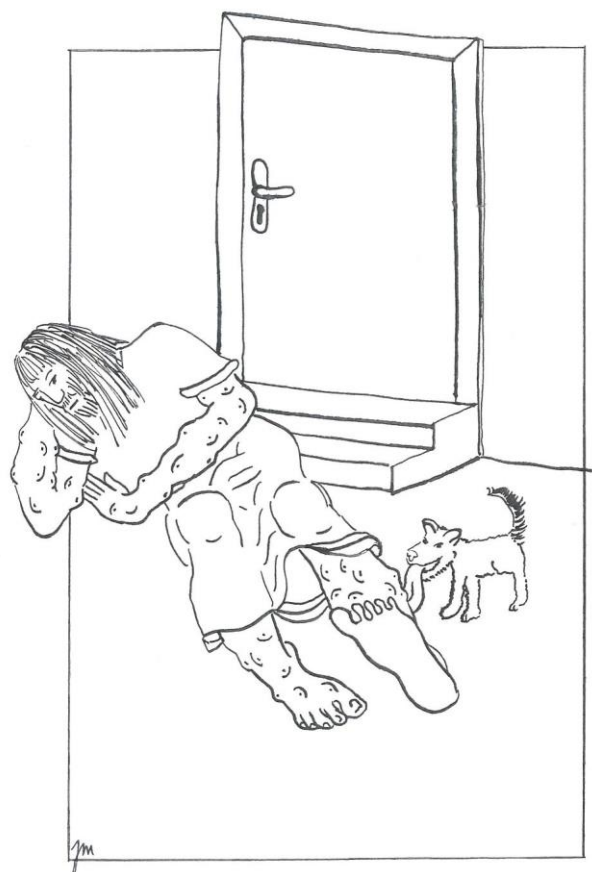
26. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 16,19-31

26. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 16,19-31

26. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 16,19-31

26. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 16,19-31